

assolir la constitució d'un Estat lliure; li cal fer soldats per a la nostra causa orientant la seva propaganda «Catalunya endins» com molt encertadament han dit i fan els d'Acció Catalana; cal fer més extensiva l'obra de la benemèrita «Unió Catalanista» llevar ben sana que bons fruits ha donat i pot donar; cal que el seu apostolat no és deturi fins a agrupar tots els catalans perquè aquest aspecte esdevingui un plet de vida externa unicament.

El segon aspecte «tendències» que també podriem nomenar-lo «vida interna del nacionalisme» no pot ésser refusat ni abandonat, contràriament a les opinions que pretenen fer del nacionalisme un moviment eclèctic.

Certament que enclou la possibilitat de dividir-nos en qüestions que en podem dir casolanes, però si tots els catalans sentim verament la «essencialitat» del nacionalisme, aquestes possibles divisions no seran jamai un destorb per a la causa nacional; si sentim prèviament tota la intensitat del nacionalisme eclèctic, hem de renunciar, *incontinenti*, a regentar nostre poble mentres aquest no sigui lliure; no podrém fer sentir, mentrestant, la bonesa de govern i ben poques proves de capacitació podrem donar, al poble que pretenem dirigir.

Sé que hi ha quiscuna entitat nacionalista que ha prés acords referents a la necessitat de que els nacionalistes que representen el Govern de Catalunya i el de la ciutat, intervinguin en totes les manifestacions de nostra vida i especialment en la solució dels actuals conflictes i crec, a més, que «La Falç» no s'ha quedat enrera en aquest ordre de coses.

Jo aplaudeixo aquesta iniciativa i escric, aquestes ratlles, per a encoratjar-los en aquest lloable propòsit.

I com a final no crec que sigui aventurat preguntar.

¿No es hora, encara, de que els nacionalistes ens preocupem de la organització dels sindicats fent-los primerament nacionals i amasant-los, ultra del ver esperit de defensa professional que deu inspirar-los de una catalanitat que jamai han tingut i que tant profitosa seria per Catalunya i per la Humanitat?

Enfoquem els treballs de «Catalunya endins» en la vindicació d'aquest organisme, portant-li la plenitud que deu tindre i que pendrà si el convoquem a una Conferència Nacional del Treball, i aixís enfortim les rengleres del nacionalisme amb l'aportació d'aquesta artèria tant indispensable per a assolir la llibertat, individual i col·lectiva, que desitgem per tota la humanitat.

UN DE «LA FALÇ»